

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Er hr. Arne Toft og dermed Socialdemokratiet enige i, at de faciliteter, der skal etableres, har vi en lokal anlægsfond, der kan støtte, og ellers er det virkelig en opgave for kommunerne at stille rammerne til rådighed for frivilligt arbejde, og at der ikke er yderligere statslige puljer, vi skal have etableret? Er hr. Arne Toft enig i, at vi har en lokal anlægsfond, der har den præcise opgave, og at det dermed ikke er begrundelsen for at komme igen år efter år?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Arne Toft, hvilket belæg hr. Arne Toft egentlig har for at udtale sig på den måde. Nu har vi igennem flere år lavet en hel del kampagner for unge, der ikke må ryge, ikke drikke, skal motionere, vi har fået en ekstra time i skolen, vi ved nu, at mange børn er overvægtige, vi ved også, at hver niende ung ryger i skolen, så de her kampagner hjælper ikke.

Så kan modspørgsmålet selvfølgelig være, hvad der ville være sket, hvis man ikke havde lavet de kampagner, men det er et hypotetisk spørgsmål at stille. Derfor har jeg allerede stillet det på forhånd, så hr. Arne Toft ikke behøver at stille det tilbage til mig.

Kl. 19.30

Men nu kommer jeg til pointen: Hvad har så Socialdemokratiets ordfører – eller rettere sagt Socialdemokraterne i det hele taget – tænkt sig at gøre for at dæmpe op for det her problem? Man kan jo bare se herinde i Folketinget, for at gribe i egen barm først, at der da er mange, der godt kunne trænge til at tabe et par kilo.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hvem kan det være?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg vil godt sige til hr. Leif Mikkelsen: Der er jo mange faciliteter, som man ikke får anlægsfonden til at gå ind i, rigtig mange faciliteter. Anlægsfonden går jo også ofte ind for at se på, at de anlæg, man laver, skal være tilgængelige for alle. Ofte er det jo således, at det, man får fra anlægsfonden, reelt er det, der gør, at alle kan være der, og det, der gør projektet dyrere.

Til fru Louise Frevert med hensyn til hvad vi gør: Vi må erkende, at alt ikke er lykkedes. Der

for skal vi da ikke give op, vi har da en forpligtelse, mange af dem, vi har bud efter her, er jo de svage i vores samfund.

Jeg mener i øvrigt, at kampagnen mod rygning har hjulpet. Der er færre, der ryger, men de, der ryger, ryger så desværre lige så meget som dem, der er holdt op, så forbruget er nok ikke formindsket.

Vi er nødt til hele tiden at sørge for, at vores borgere er så sunde og raske som overhovedet muligt. Hver eneste gang der kommer nogle ting, der gør, at vi kan gøre noget for vore borgere, jamen så gør vi det, og jeg mener, at hvis vi kan få sat nogle af dem, som har problemer, i gang med en eller anden ting, så sparer vi let de penge, det koster.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Til hr. Arne Toft: Det er jeg fuldstændig klar over, men det, der fik mig på talerstolen, var, at hr. Arne Toft netop sagde, at det var en offentlig og politisk forpligtelse at få folk til at dyrke motion generelt. Jeg ved godt, hvad det er, vi egentlig diskuterer her, for det er noget helt andet, nemlig de svage grupper, og jeg vil komme tilbage til, hvad jeg mener om den sag i min ordførtale.

Men det var generelt politisk, det pludselig udviklede sig til, og det vil jeg gerne have et svar på.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg har sagt før fra talerstolen her, at det jo er frivilligt, at vi jo ikke kan tvinge nogen til noget. Men jeg synes, vi har den opgave at animere så mange som overhovedet muligt til at lave noget, der måske forlænger deres liv, der skaber dem en bedre tilværelse.

Vi har altså i Socialdemokratiet den tro, at hvis man motionerer, hvis man er med i en idrætsforening, så er der langt mindre risiko for, at man kommer i dårlig form, langt mindre risiko for, at man kommer ud i kriminalitet. Det viser sig jo, at det er meget, meget sjældent, at de kriminelle kommer fra idrætsverdenen.

Det er jo en af de opgaver, vi kan sige vores idrætsverden altså har løst. Den har virkelig forstået at sørge for, at de mennesker, som den har med at gøre, holder sig på den slagne vej uden at komme ud i kriminalitet.